

МОЛОДИЙ КОМУНАР

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання VI
№ 106 (613)

Неділя, 2 вересня 1962 р.

Ціна 2 коп.

БРУХТ — МАРТЕНАМ

По-комуністичному

НАПЕРЕДНО! Дня шахтаря на Байдаківській брикетній фабриці комсомольсько-молодіжному цеху А. Щербача урочисто присвоєно звання комуністичного колективу.

Почесне ім'я молоді брикетники вибороли у змаганні на честь шахтарського свята. Це звання дарують 32 робітники зміни тепер стали ударниками комуністичної праці.

Механічний цех, очолюваний А. Щербачом, завжди достроково виконує усі замовлення.

Гідно зустріли свято й інші колективи підприємства — зміни тов. Лещенка і Стрельцова, Бакаєва і Повстаного. Звання ударників комуністичної праці вже носять 322 робітники фабрики.

С. ДУДНИК,
секретар комітету комсомолу.

В Укрпрофраді і ЦК ЛКСМ України

Українська республіканська рада професійних спілок і ЦК ЛКСМ України прийняли постанову про проведення з 1 вересня до 1 жовтня республіканського місячника по збиранню брухту. Місячник оголошено з метою подання допомоги колективам підприємств металургійної промисловості, які взяли підвизначені соціалістичні зобов'язання на честь 45-х роковин Великого Жовтня.

Укрпрофрада і ЦК ЛКСМУ вирішили розгорнути соціалістичне змагання серед колективів промисловості, будівництва, транспорту, сільського господарства, торгівлі і громадського харчування, а також серед учнів шкіл, студентської молоді, педагогів, наукових працівників, домашніх господарств, серед всього населення міст і сіл республіки з тим, щоб забезпечити виконання і перевиконання плану здачі брухту кожним підприємством, установою, районом, областю, і зібрати його на Україну понад план 25 тисяч тонн.

Обласні управління «Втормет» зобов'язані забезпечити своєчасне вивезення брухту, зібраного під час місячника.

Постановою передбачено заохочення — нагородження почесними грамотами, цінними подарунками, занесення на Дошки і до Книг пошани профспілкових і комсомольських організацій, а також осіб, що відзначаються під час місячника.

Укрпрофрада і ЦК ЛКСМ

України закликали всіх робітників, інженерно-технічних працівників і службовців, трудівників сільського господарства, домашніх господарств, студентів і учнів, все населення республіки взяти активну участь в місячнику по збиранню брухту.

(РАТАУ).

НІНА задоволена

СВОЄ піонерське літо Ніна Симакіна проводила в рідному селі. І вона цілком задоволена, — що не кажи, а радісно відчувати, що і твоя скромна часточка лягає в загальну справу.

Сталося так, що Нінину матір правління артілі призначило обліковцем. Кому ж мама передасть своїх «підопічних»? Дочка частенько допомагала матері виплювати й випасати телят, і всією душею прив'язалась до тих «брикунців».

Довго не здавався бригадир Савелій Бондаренко на пропозицію Ніни, та піонерка все ж переконала його. І не підвела ні себе, ні маму, ні бригадира. Всі телята, а їх більше сорока, завжди ситі і чисті, а добрий приріст молодяка 800 грамів.

Ось і настала пора йти знову в школу. Ніна передала своїх підопічних в старшу групу, а сама, засмагла і щаслива за першу трудову перемогу, сідає за підручники. Дальша її мрія — вступити в лави комсомольські та відмінно закінчити восьмий клас.

Ю. СКЛЯРЕНКО,
юлкор.

с. Селівка
Устнівського району.

НАОБІЦЯЛИ БАГАТО, А ДІЛА НА ГРІШ

НЕ ВСТИГ я наблизитись до свиноферми другої бригади колгоспу імені Шевченка, як мене обступила зграя собак. Виручила з цього оточення Маруся Саяк, свинарка.

— Надія сторожа у вас.

— Еге ж, було б що стерегти, — засміялась Маруся. — Собак у нас більше, ніж свиней.

— За свинину питаєте! — перепитує завідувач фермою Карпо Маркович Загородній. — Та он в загородах росте. 234 голови. По 41 кілограму важить кожне в середньому. А продали державі тільки 100 центнерів.

— Цікаво, чому ж так мало!

— А тут, дійсно, цікавого мало, — продовжує К. М. Загородній. — Було в нас перехідне поголів'я з минулого року — 300 свиней. Важила кожна голова в середньому аж по... 15 кілограмів. Плачевно! Авжеж. Кажуть, свинарство — скороспіла галузь. А якщо цю «галузь» годувати раз у день, то чи буде вона скороспілою? Правда, зараз даємо силос і буряки. А щодо до качанів нам підкинути! Саме ж збирають!

Запитую про раціон, зобов'язання. Свинарки переглядаються між собою, усміхаються.

— Та які там зобов'язання, — каже Надія Кирпа, — ми вже й забули про них.

Пам'ятаю, що добуви приріст повинен бути по 500 грамів. Якщо приплюсувати дві доби, то, може, як і в нягдоби... А раціон! Та в нас Галля Коваленко — зоотехнік, раз у квартал буває. Інколи двічі... Невесело живеться ні нам, ні свиням...

— Нам ще с'як-так, — кидав завідувач фермою. — А он у сусідів наших — там уже свинарки легкою атлетикою займаються.

— Нічого собі! Легка атлетика, — обурюються сусіди — свинарки артілі імені Леніна. Коли треба до маток чи поросятку у клітку зайти, то треба плигати через станки. А попрайду-но з важкими відрями через прохід свинарника пробратись — ноги повикручуєш. А щоб нарвати на всю цю ораву буряків із твердою, як цемент, землею, то залізни руки треба мати! То язики у наших керівників легкі: тільки на обіцянках і виїжджають. Корені кидасмо свинарці цілими, бо кормодобарки

поламані. Запарник є та нема кому готувати. Отож і маток і поросат годуюмо однаково — цілим буряками, вісом і силосом.

А поросятка за цю турботу так дякують, що поспішають, як кажуть, богові Душу віддати. Ось тільки за останні два тижні з 70 поросят 13 загинуло.

— Отож і не дивуйтесь, — каже Люба Скороход, —

Федько Кропива на свинофермах колгоспів Компаніївського району

що в нас по 4 поросятки на свиноматку виходить.

Справді, що ж буде Надія Телехова з своїми двома напарницями! 500 голів доглядують вони в літньому таборі. Та чи знімуть з відгодівлі їх в цьому у році — хтось знає. Кормів у полі вдосталь, а тут, без якого раціону, що потрапило під руки, те й дряпало. Та й не дивно, що в серпні, найбагатшому на корми місяці, приріст живої ваги одної голови падає 440 грамів становив.

Та у природі живої ваги їх «перевершив» колгосп

М'ЯСНИЙ ФРОНТ — ударний, комсомольський!

Хороший апетит у теляток, он як тягнуться вони до соски! І Надія задоволена — ростимуть кращими, здоровішими. Цих «брикунців» у Надіній групі 36, і кожен з них прибавляє у вазі по 950 грамів щодоби.

На знімку: телятиця колгоспу імені Куйбишева Новоархангельського району Надія Біліченко.

Фото А. Діброного.

„МИ ЩЕ ЗУСТРІНЕМОСЬ З ТОВОЮ, СВІТЛАНО“

Добрий день, подруго! ЩОДНО одержала від тебе довгожданого листа. Гадаю ти не образишся, що відповідь я надсилаю через газету «Молодий комунар».

Ти запрошуєш мене в м. Кіровоград, бажаш там стрітись зі мною. Що ж, спасибі за запрошення. Але сталося так, що лист я одержала пізніше того дня, в який ти була на пленумі обласної профради. Мені дуже хочеться з тобою побачитись. Поговорити про все, про все, зокрема про найголовніше — як йде ніжніший господарський рік, які труднощі довелось перебороти, щоб додержати слова, даного нами перед делегатами обласної комсомольської конференції.

Світлано, є в мене надія така: зустрітись з тобою на обласному святі передовиків сільського господарства. Ти, мабуть, знаєш, що відбудеться воно в січні 1963 року в м. Кіровограді. Скажу щиро: з кожним днем, який наближає нас до свята, більше і більше непокоїть думка про виконання взятого зобов'язання.

Справи мої такі. Все літо перебуваю в польовому таборі. Простір, свіже повітря, вода. Погано, що весною було обмаль кормів. Свині погоно набирали у вазі. Спочатку року здала лише 255 голів свиней. Зараз на відгодівлю поставлено 948 голів, з яких найбільшими днями відберу для здачі 200 — 250 голів середньою вагою по 95 кілограмів кожна.

Головне — корми. Їх зараз вдосталь і набір багатий. Ми вдало використовуємо ці умови, що надолужити простояве навесні. Директор радгоспу, голова робітничого комітету вселяють віру, що зобов'язання мої будуть виконані. Та не легко відгодувати 1200 голів свиней. Кожний день роблю все для того, щоб не осоромитись. Поруч зі мною

Лист адресовано суперниці по змаганням, свинарці радгоспу Сабліно-Знам'янського цукрокомбінату Світлані Барбі.

трудиться Тамара Дорошенко. Вона зараз відгодує 999 свиней. По природу її групи за липень вона завоювала червоний прапорець. Нам багато допомагає механізатор Віктор Кондратенко. Тварини ніколи не бувають без кормів або мінеральної підкормки. Дивлюся я на роботу Віктора і завидки беру. Не раз думаю: кожний свинар повинен не тільки знати основи зоотехнії, вміти рахувати, а й має бути механізатором. Якоюсь прочитала у газеті про Іллю Панкратовича Полишка, досвідченого свинаря-механізатора з радгоспу «Красний» Тарутинського району на Одещині. Тільки подумати — за рік сам один відгодує 4.000 свиней. Та, правда, не втручав, а з допомогою механізмів. Не витримала. Послала документи на заочне відділення Кіровоградського технічного механізаційного сільського господарства.

Читала в газеті про наших нових героїв, льотчиків-космонавтів Андріяна Ніколаєва і Павла Поповича. Я безмежно рада за вихованців комсомолу, лєнінської партії, за нашу рідну Вітчизну. Оце так подвиг! Чомусь так вважаю, що якби я, ти, Віктор Чернишов, свинар з Олександрійського цукрокомбінату (він нещодавно виступив зі статтю в «Молодом комунарі») і десятки, сотні товаришів по професії досягли таких наслідків, як має Ілля Панкратович Полишко, так оволоділи трактором, то це також був би в якійсь мірі успіх.

Чекаю від тебе відповіді через газету або по пошті. Напиши про все, все. Як працюєш, скільки ще залишилось знати з відгодівлі свиней в рахунок річного зобов'язання, де навчаєшся, як проводиш своє дозвілля. Обов'язково не забудь сповістити про свої особисті справи — чи скоро погукаєш мене на весілля.

Бажаю тобі, Світлано, великих, творчих успіхів в усьому!

З привітом!

Євгенія ГОРДІЙЧУК,
свинарка радгоспу «Червона зірка» Бобринецького району.

гатої худоби, — сказав завідувач фермою четвертої бригади колгоспу імені Шевченка Д. Пугач.

— Добре ростуть бички у вас, — кажу.

— То були не бички. Здали 24 вибрактованих корови, одного бугая та двох волів.

Волячі темпи з відгодівлено, що й казати. Є тут 98 бичків народження ще 1960 року. Якби їх у вазі 120—140 кілограмів інтенсивно відгодувати, то кожен кастрат дав би, принаймні, 1000 грамів приросту за добу.

— Якби ж то... — зітхав Д. Пугач. — Виділили нам цю групу восени, назвали відгодівельною. А в ясла

— хоч сам лягав. Годували так, аби не здохли, а вони втралили вагу ту, що й була. От і зараз — даємо ці-

лі буряки. Вдавнитися скотині — раз плюнути. Назав бригадирів тракторної бригади Гусарєву — відремонтуй дробарку. Завертає до правління. Годуй, кажуть, цілими, менший розход буде. Ніхто й не загляне сюди з керівників артілі. А про комсомолію, т. й говорити нічого. Є п'ять бок-комсомолок. Створити доярок-комсомолку комсомольську, так Борис Сергієнко, їх вожака, навіть у підпіллі наша комсомолія, — підсумував свою невеселу розповідь заєфермою.

Подумав я, подумав та й погодився з думкою завідувача фермою Д. Пугача. Має рацію він. А як ви гадаєте, товариші з Компаніївського райкому комсомолу!

— А ми здали вже 86,85 центнера м'яса великої ро-

СИЛОСУВАТИ, ВДЕНЬ І ВНОЧІ!

Виростають зелені кургани

ДРУГИЙ рік у третій бригаді колгоспу імені Держинського Компаніївського району силосують кукурудзу виключно наземним способом. Торік зелену масу закладали у прямокутні бурти, а тепер — у кургани.

— Це зручніше тим, що при курганному способі маса у всіх місцях ущільнюється однаково, немає втрат силосу, — розповідає бригадир Василь Куц. — За три дні ми заклали тисячу тонн подрібнених стебел. Працювало два комбайни, шість автомашин і чотири трактори. З цим об'ємом роботи ми б не справилися, як би силосували якось інакше.

До кургану, як бджоли до вулика, тягнуться нескінченним потоком автомашини. Комбайни «СК-2,6» Дмитра Жуковського та Івана Кисіля працюють поруч, наявного транспорту цілком достатньо для безперебійної роботи агрегатів.

Зелений курган виростає прямо на очах.

— Досить, — подає команду бригадир. Машина тягнеться вже до нової площадки серед плантації, яку завчасно підготували колгоспники Євдокія Нестеренко, Ніна Колтунова та інші. А біля високого кургану залишаються два трактори — «Т-75» та «ДТ-54» Миколи Назарюка та Івана Килівника. Вони ще й ще раз ущільнюють масу.

— Ось закінчимо, вкриємо курган зволоженою і подрібненою соломомо, потім землею, а зверху посіємо жито, — пояснює бригадир В. Куц.

— З кормами будемо, поживними і дешевими, — додає голова колгоспу О. Д. Шептикіна.

В. ЦВЯХ,
наш позаштатний кореспондент.

Друзі — суперники

У ДНІ легендарного польоту двох радянських космонавтів на трудову ваху стало багато комсомольців. Серед них і чотири ударники других живих — чотири комсомольці колгоспу імені Карла Маркса.

Ось Іван Верховинін — рослий, засмаглий юнак, що сидить за кермом трактора. Безперебійно і ритмічно працює машина, скоряючись 18-річному механізатору. Іван знаходить часину, щоб навчати водіння трактора свого причіплювача Анатолія Крамарен-

ка. І. Верховинін змагається з досвідченим механізатором Кирилом Проценком. Зелена масу транспортує молодий шофер Петро Шовкун. Вірніше, молодий він лише за віком, а машину водить вже давно. І працює без аварій і простоїв, кожен день збільшує кількість рейсів.

Поряд трудиться і Леонід Мирошенко — секретар комсомольської організації. Немає нішого такого неавтономного вантажника, як Льоня.

О. ВЕДЕНСЬВ.
Олександрійський район.

НАМАГАЮЧИСЬ СПРОСТУВАТИ...

«СПЛЯЧКА, РОЗКАЧКА, ГАРЯЧКА» — так називався фейлетон, вміщений у нашій газеті за 5 серпня ц. р., в якому йшлося про неритмічність у роботі агрегатного заводу і, зокрема, про випадок порушення адміністрацією трудового законодавства — роботу підприємства у вихідний день.

Лише 21 серпня з заводу надійшла відповідь з підписом голови місцевого профспілки т. Тининки. Вона містила в собі такі довершені зразки канцелярської відписки, як, наприклад: «Вжито заходів по поліпшенню трудової і виробничої дисципліни, посилено масово-виховну роботу». Що ж саме «вжито» і «посилено» — залишається таємницею. До того зазначено, що факти, відображені у фейлетоні, визнано в **ОСНОВНОМУ** вірними. Чому ж в основному, а не повністю? Річ у тому, що завком намагався заперечити факт обману обліпрофрادی і довести, що незаконне використання для роботи вихідного дня було погоджено з нею. Але ж, як повідомив редакцію голова обласної ради профспілок т. Корнеев, на агрегатному заводі 29 липня 1962 року

було оголошено робочий день без дозволу обліпрофрادی, за що технічна інспекція наклала на виконуючого у той час обов'язки директора т. Потюпкина штраф у розмірі 50 карбованців.

Ми подікались, чи дійсно робота підприємства у вихідний день вирішувала долю плану. Виявилось — ні. Адже частину виробленої у минулому місяці продукції занесено в рахунок серпня. Отже, для спростувань — жодної підстави.

— Будь ласка, прийміть мого синопка. Я хочу, щоб він учився саме у цій школі... Перед Ольгою Олександрівною Вахович сиділа трохи схвильована (подія ж яка!) молода жінка. Її Серьожа в цьому році має вперше сісти за парту. А якій матері байдуже: чи добре буде хлопчикові в школі?

Директор школи глянула в журнал першого класу і, хоч список там був уже досить довгим, відповіла:

— Що ж, давайте документи.

Так Сергійко став учнем Кіровоградської восьмирічної школи № 22.

«МОЛОДИЯ КОМУНАР»
2 вересня 1962 р., 2 стор.

ПУ ТЕМНОМУ небі розсипалися сріблясті зорі. Струнки тополі тихо перемовляються над пришиклою річкою. А на високому косягорі білють ледь помітні постаті людей. Замріяно звучить пісня:

И где бы не бывали мы
Тебя не забывали мы,
Как мать не забывают сыновья.
Тебя с седыми прядками
Над нашими тетрадками,
Учительница первая моя...

А та, кому присвячені ці задушевні, теплі слова, закоханими очима вдивляється в збуджені, знайомі обличчя своїх вихованців, наче назавжди хоче зберегти їх риси в пам'яті. Потім схвильовано звертається до юнаків і дівчат, які оточили її тісним кільцем.

— Дорогі мої учні, любі діти! Мені зараз дуже важко говорити, а ще важче розлучитися з вами. Адже п'ять років ми знаємо один одного. Тепер ви йдете у вир життя...

«Ми не вірили б навчання, виховання і освіти, — говорив Ленін на III з'їзді комсомолу, — коли б вони були загнані тільки в школу і відірвані від бурхливого життя». Вдумайся в ці слова. Вони звернуті безпосередньо до тебе, хто вступив сьогодні в комсомол. З дальнього-далека, з перших героїчних років Радянської держави звертається до тебе Ілліч із закликком з'єднати навчання і боротьбу за комунізм, боротьбу за комунізм і навчання.

Згадай Ванюшу Найдьонову, комсомольця-агитатора, одного з героїв «Піднятої цілини». Яким чудовим помічником комуністам Давидову, Нагульному, Разьмотнову став цей хлопчина. Як уміло, дохідливо, настійливо умів він підкріпити свої погляди життєвими фактами і донести їх до самих сердець хуторян. Те, чим займався Ванюша Найдьонов, ми й називаємо політичною роботою, роботою в масах.

Ставши комсомольцем, ти стаєш одним із бійців багатомільйонної армії пропагандистів партії, людей, чий священний обов'язок — роз'яснювати політику партії, проводити цю політику в життя.

Політична робота — це не тільки пропагандистські заняття в гуртках, наочна агітація і лекції. Це — пропаганда наших поглядів і принципів на кожному кроці життя: у побуті, у праці, в людських взаєминах, уміння постояти за свої переконання у великому і малому. Це все, що допомагає людям стати кращими, наблизитися до того ідеалу, якими увяляється нам людина комуністичного майбутнього.

Для того, щоб здобути політичні знання, є багато шляхів. Можна піти на заняття в полігурток, стати слухачем політшколи або університету марксизму-ленінізму. Дехто, можливо, скаже, що все це для тебе необов'язково. Глибока ідейність, знання революційної теорії потрібні, ма-

ТВИ ДРУГ Ванюшка Найдьонов

ля, партійним або комсомольським активістам, а якщо людина працює біля верстата або збирає хліб, то для неї питання про ідейне загартування не таке вже й істотне.

Це дуже неправильне розуміння ідейності. Адже радянська людина, що б вона не робила, повинна бачити перед собою високу мету, до якої ми прагнемо. І тому політичні знання здобуваються не для того, щоб скласти їх на полиці пам'яті. Найголовніше — треба навчитися застосовувати ці знання у повсякденному житті, треба, щоб твої знання допомагали тобі і людям орієнтуватися в обстановці. Згадай, Володимир Ілліч Ленін говорив, що комуністична молодь повинна вчитися на практичних справах. Ось і твої політичні знання повинні допомогти тобі освітити світлом майбутнього повсякденну, буденну працю, показувати, в ім'я чого вона здійснюється. І не обов'язково для цього проводити бесіди або читати лекції. Ось один приклад. Збиралися комсомольці однієї із фабрик на суботник. На вулиці накрапав дощ. Народ підходив в'яло.

Але ось кілька чоловік урочисто винесли комсомольський прапор організації. Заграла музика. Ілюди зразу підтягнулись, дивлячись на прапор. Втому ніби зміло з облич. Хтось завів пісню. Маленька група людей вміть вирнула. На суботник ішли в ногу, стрункою колоною. Попереду червоний прапор. Молоді робітники йшли на звичайний суботник, під звичайним дощем, як на велику, відповідальну справу. А здається ж, і не було зроблено нічого особливого. Тільки якось свіжо, яскраво раптом усвідомили люди великий смисл свого суботника, цієї, хай маленької, але справжньої битви за комунізм. Ось політична робота — це і є саме те, що допомагає людям завжди бачити велику ідею, заради якої ми живемо і боремось.

**А. ДІДУСЕНКО,
О. СКРИПНИК.**

Сергійкова школа

Виявилось, що заяви приносили не тільки до першого класу, а й до інших. І кожного разу:

— Ми хочемо, щоб саме у вашій... Чому так говорять батьки? «Секрет» у тому, що це школа подовженого дня. Всі класи навчатимуться тільки зранку, в одну зміну. А потім? Учням 1 — 5 класів зовсім не обов'язково йти додому. Маленький Сергійко тут і пообідає — у буфеті завжди будуть гарячі страви. А після обіду — культпоходи в кіно, екскурсії, ігри, підготовка позакласних завдань, пізніше — вечеря. Так що можуть бути спокійними бать-

ряк нашорощив вуха, здається, отот плигне на підлогу. Поряд — чучела степових звірів, гризунів, птахів, заспиртовані риби, черепашки.

— Більшість оцих експонатів приготували самі учні, — зауважує Ольга Олександрівна, помітвши мою зацікавленість.

Ідемо у новий корпус. В одному з великих класів — темні штори на вікнах. Виявляється, кінозал. Цього літа придбано кіноапарат, так що можна буде коли завгодно демонструвати художні кінофільми, а також спеціальні, для уроків.

— А ось і наш «ресторан», — жартома каже

т. Вахович. — От тільки б трест ідалень і ресторани не підвів нас. Щось довго столиків не завозять.

Через двір — спортзал. Біля нього прибудовані сьлюсарна і столярна майстерні. Для них вже давно завезено метал і деревину. Коли учні придуть до школи, їм уже буде «спровина» для обробки на уроках праці.

Одним словом, школа повністю підготувалася до нового навчального року. І зробила це, як зауважили в міському відділі народосвіти, однією з перших в Кіровограді. Вчора Сергійко разом з ровесниками вперше прийшов на урок... «Ласкаво просимо!», — привітали педагога своїх вихованців.

О. ЛАДАН,
наш позаштатний кореспондент.
м. Кіровоград.

лідного інституту імені академіка Патона, Ігоря Ядощина чи молодого інженера Валерія Масленнікова, що працює в далекій Туркменії? А може, не тільки про них? Звичайно, ні!

Ви зараз, мабуть, перебираєте в пам'яті сотні прізвищ своїх колишніх учнів. Вони прийшли до вас маленькими, безпомічними дівчатками, хлопчиками, а пішли у світ повнолітніми людьми. Так, не всі стали інженерами і лікарями, офіцерами і науковцями. У одних для цього не вистачило знань, у інших своєрідно склалося життя. Але всі вони — Вані, Тані, Каті, Серьожі — вирости чесними і відвертими. Це ви їх виховали такими, Юліє Ксаверівно.

Можливо, я помилюсь, і ви зараз думаєте зовсім про інше. Згадуєте, як починали? Ну, що ж, давайте перенесемося мислено у 1931 рік. Вам зараз під п'ятдесят, а тоді було вісімнадцять. Ви тільки-но закінчили Рибницький агротехніку. Саме тоді вас з групою випускників викликали у райком комсомолу.

— Молоді спеціалісти? — запитав не по роках серйозний секретар. — Повні рішучості рухати вперед агротехніку?

— Завжди готові! — весело обізвався юнак і дівчата.

— А вчителями не бажаєте стати?

Запитання було настільки несподіваним, що дехто просто не збагнув, що має на увазі секретар.

— Чого ж. Можна і вчителями...

— А якщо без жартів? — секретар на мить замовк, потім заговорив гаряче, переконливо. — Країні дуже потрібні педагогічні кадри, щоб скоріше покінути з неписьменністю. Це на сучасному етапі — завдання номер один. Хто не згодний? Підніміть руку. Немає? От і добре. Ми відкриваємо шестимісячні учительські курси. Хто бажає?

— Я, — озвалася Юлія.

— Ти? — секретар скептично глянув на худорляву дівчину. Молода дуже...

ДЗВІНОК не застав зненацька

Ось і почався новий навчальний рік. До нього всі 35 шкіл району підготувалися своєчасно, ре-

монт було закінчено задовго до дзвінка. Найкраще підійшли до вересня Кам'янокриничанська і Розношенська середні школи, де директорами тт. Білоусі Крижановський, Богданівська восьмирічна, Станіславчицька і Вільхівська початкові школи. Правління колгоспів, які взяли шефство над цими навчальними закладами і разом з усією громадськістю району у травні підписували звернення про підготовку шкіл, не кинули слів на вітер. Так, артіль імені Щорса (с. Кам'яна Криниця) закінчила будівництво чотирьох класних кімнат, спортивного залу та майстерні. Колгосп імені ХХІІ з'їзду КПРС для Сабатинівської СШ збудував нове приміщення на три класні кімнати, а колгосп імені Ульянова спорудив типовий корпус для Вільхівської початкової школи № 2. Шкільні майстерні виростили у Грушці, Вільховому, Шамраєвому. За рахунок колгоспу імені Котовського зведено спортзал Великокротнянської школи, її приміщення розширилось на 5 кімнат.

Економічно сильні сільгоспартілі імені Карла Маркса, «Росія» і «Україна» успішно зводять для своїх дітей типові школи. Не так уже й багато робіт залишилося на будівельному майданчику, які асигнує Ульянівський цукрокомбінат. Тут незабаром красуватиметься Новоселівська восьмирічка.

Завдяки відчутній допомозі господарських органів і громадських організацій тільки 10 із 305 класів в цьому році навчатимуться в другу зміну, решта починатимуть уроки зранку. Це має неабияке значення для виховної роботи з дітьми. До двох шкіл подовженого дня добавились ще чотири: Кам'янокриничанська середня і початкова, Новоселівська восьмирічна і Манківська початкова. В них навчатиметься 1105 хлопчиків і дівчаток.

Турботливі господарники подбали і про безплатне харчування в ряді шкіл району, про достатню кількість меблів, заезили паливо на всю зиму.

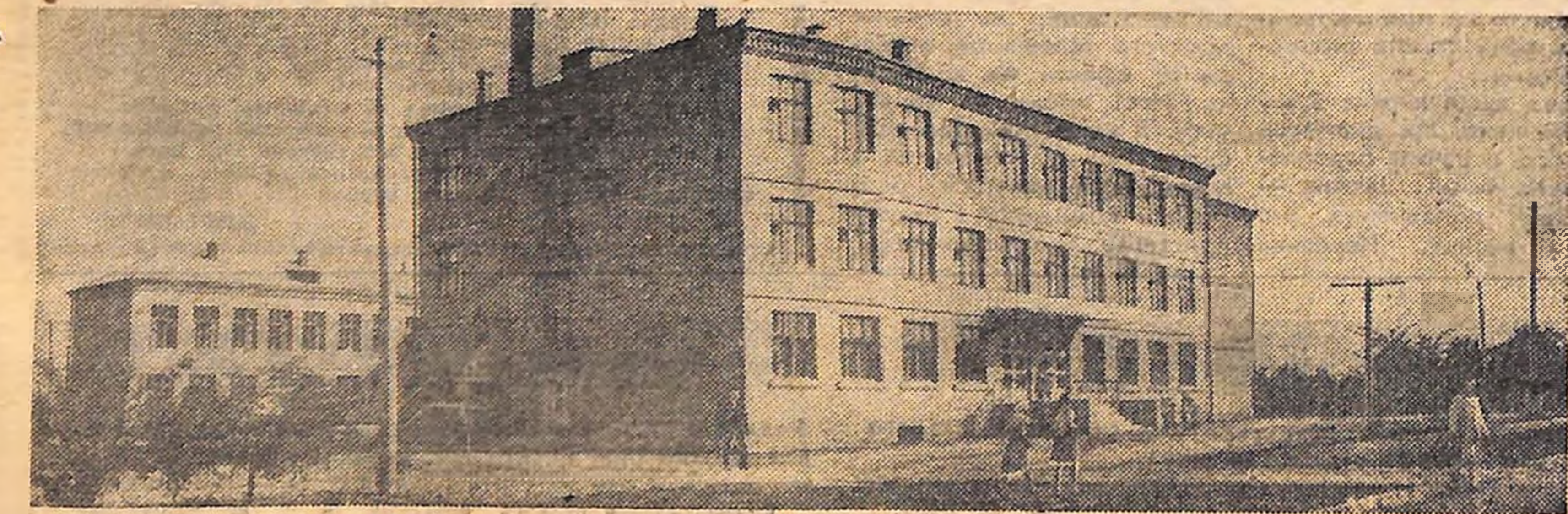
До нового навчального року на «п'ять» підготувались і вечірні школи. Ми зобов'язувались набрати 2100 учнів, і слова дотримали. Укомплектована школа робітничої молоді, п'ять шкіл сільської молоді, розгорнула роботу і заочна школа з своїми 13 консультпунктами. Педагоги тепер докладають сил, щоб не допустити відсіву, дати учням міцні знання.

І. КИЗИМА,
завідуючий Ульянівським райвно.

ЩУДОВИЙ подарунок дітям приготувала Батьківщина до нового навчального року. На Новоселівці поблизу Ровенського проспекту виростає нова триповерхова школа на 960 учнів. Вона працюватиме в одну зміну. Тут будуть створені групи подовженого дня, діти харчуватимуться у шкільній їдальні.

На знімку: Кіровоградська 11-річна школа № 32.

Фото М. Савкунова.

— Невже? — скипіла Собківська. — Тоді беріть мою бабусю. Вона за віком якраз підійде.

— Та ти не гарячкуй. Ми ще подумавемо. А втім, пиши заяву.

МОЛДАВСЬКЕ село Ботушани. Воно розташоване в самому центрі Рибницького району, потопає у виноградниках. Здається, що не виноградники і сади знайшли собі притулок серед хаток, а будівлі, наче бідні родичі, причаїлись між розливом зелені. Юлія Собківська почала навчати українській мові та літературі місцевих жителів. Важка то була праця, вона вимагала всіх сил. А ввечері, коли село поринало у блідо-чорнильну темряву, дівчина чула під своїми вікнами чужі, погрозливі голоси:

— Он тут більшовичка живе. Молода, а вже агітує...

— Треба її агітувати червоним півнем — враз замовкне.

Але погрози не могли залякати Юлію. Разом з молоддю Ботушан вона брала активну участь в гуртках художньої самодіяльності, ходила в культпоходи, допомагала комуністам проводити колективізацію.

А потім прийшло кохання — кохання, яке Юлія Ксаверівна і Митрофан Степанович бережуть, як найсвятішу, найдорогоціннішу реліквію.

Якось зовсім непомітно швидкоплинний час гортав сторінки календаря. Ще не так давно Юлія Ксаверівна сама закінчила Тираспольський учительський технікум, потім заочно Одеський педінститут, а сьогодні в одній із шкіл Донбасу викладає біологію дочка Світлана, а на цілині працює син Володимир — інженер борошноемельної промисловості...

— Не помітила, коли й постаріла, — каже вчителька, а в голосі не чути й натяку на сум.

ДАЛЕКО за північ. А Юлія Ксаверівна не спить. Вона ділиться з давнім другом — особистим щоденником-міркуваннями, розповідає шкільні новини, довіряє свої плани:

«...Мене обрали керівником предметної комісії мови і літератури. Приємно. Але не це головне. Треба створити у школі навчальний кабінет мови й літератури, розгорнути змістовну позакласну роботу... Часто у мене цікавляться: «Юліє Ксаверівно, як ви добились того, що у ваших класах зовсім немає другорічників? Розкрийте свої секрети». А «секретів», власне, і немає. Просто старанно готуюсь до занять. В залежності від матеріалу визначаю самостійні роботи. Багато практикую творчих робіт. Це привчає дітей спостерігати життя, допомагає розбиратися у складних питаннях, самостійно і творчо мислити».

«24 травня... Я не знаю, чи є щось прекрасніше,

Ровесники Павлика Морозова

У серпні 1929 року в Москві був проведений I Всесоюзний зліт юних піонерів. Зліт підбив підсумки роботи піонерської організації за сім років. Численні делегації зарубіжні делегації були свідками величного свята наймолодших вихованців Радянської держави.

Дітяч Комуністичної партії та Радянського уряду М. І. Калінін, Н. К. Крупська, Є. М. Ярославський взяли активну участь в роботі зльоту. В привітанні ЦК ВКП(б) говорилось:

«Червоний галстук на ваших грудях насичений кров'ю сотень і тисяч борців... Цей символ зв'язку трьох поколінь зобов'язує вас, юних піонерів, боротися за революційні традиції старшого покоління, покоління Леніна, за справу нашої великої Комуністичної партії...».

Як один, піднялися юні піонери і відповіли на закличні слова своїм девізом: «Завжди напоготові!»

Радянський народ впевнено крокував вперед по шляху будівництва соціалізму. Успішно перетворювався в життя план індустріалізації країни і колективізації сільського господарства. В будівництві фабрик і заводів, створенні колгоспів і радгоспів активну участь брав комсомол — вірний помічник партії. На його прикла-

ді виховувались юні лєнінці.

Піонерська організація Кіровоградщини, як відмітила XIV окружна партконференція в травні 1930 року, нараховувала 502 загони, в яких було 25 тисяч піонерів. Вона значно зросла і зміцніла. Всі політичні

3 вересня ми нас 30 років з дня вбивства куркуляни піонера Павлика Морозова

і господарські кампанії проходили при активній участі юних лєнінців: перевибори сільрад, хлібозаготівлі, посієвних кампаній, колективізація. Наприклад, в 1929 році у сівбі брала участь 91 дитяча бригада. Та ще піонери міста послали на цей час в село 35 бригад. Вони ж зібрали кошти для придбання 10 протруювачів і 5 сівалок.

20 липня 1929 року відбувся окружний зліт піонерів, на який з'їхалось 448 делегатів. Учасників зльоту привітали перший секретар окружного т. Снегов.

На зльоті кожний, хто виступав, розповідав про цікаві приклади з життя піонерських організацій округу. В Новгородківському районі, наприклад, піонери

за професію вчителя! Письменників називають «інженерами людських душ». Тоді ми — будівельники людських характерів. А вже щоденно на нас чекають 50—80 допитливих і цікавих дітей, які, немов губка, вбирають все, що ти їм розкажеш, чого навчиш. І як багато, ой як багато, треба знати самій, щоб мати можливість відповісти на десятки найрізноманітніших запитань...»

ЖИТТЯ дитячого колективу — наче непрочитана книжка: завжди цікаве і невідоме. Школяр довіряє своєму найближчому другові — вчителю все найбільш потаємне. І скільки такту, скільки душевної теплоти повинен мати вихователь, щоб якимось не обережним словом, грубим втручанням в інтимні справи юнака або дівчини не поранити чутливу душу підлітка.

Одного разу до Юлії Ксаверівни підійшла учениця восьмого класу.

— Я товаришую з Серьожою, — мовила вона зніяковіло. — Він мені дуже подобається. А вже це ж не соромно, правда, Юліє Ксаверівно? Як ви вважаєте?

— Звичайно, ні, дівчинко.

— А він відмовився сидіти зі мною за однією партою. А під час перерв часто про щось розмовляє з моєю подругою. Хіба ж так можна, Юліє Ксаверівно?

— Не треба хвилюватися, — ласкаво заспокоїла. — І не слід всім розповідати про свої почуття. А на спеціальній годині класного керівника вчителька сама завела розмову на, здавалось б, заборонену в школі тему — про кохання.

Дехто з вчителів інколи натякає: мовляв, Собківській добре, у неї учні один до одного. Тому на протязі багатьох років немає другорічників. Слухає Юлія Ксаверівна такі розмови і тільки посміхається.

— От був у мене хлопчик — Валентин Довганенко. Прибув у шостий клас з російської школи. Через два тижні після початку навчального року дала контрольний диктант. Валентин допустив...37 орфографічних помилок.

— Кину школу, — скаржився Юлії Ксаверівні. — Всеревно нічого у мене не вийде.

— Кинути завжди встигнеш, — заперечувала Юлія Ксаверівна. — Давай разом спробуємо готувати уроки.

Послідовна, копітка робота з В. Довганенком повернула йому віру в свої сили.

...Чверть віку віддала школі Юлія Ксаверівна. З цього часу виховала сотні учнів. І всі вони носять у своєму серці дорогий образ любимої вчительки.

М. БАРСЬКИЙ.

винищували ховрахів, на зерноочисному пункті вони перевіяли 50 пудів зерна. В с. Цибульове діти протруїли до 30 пудів посівного зерна, розповсюдили близько 500 книг по сіль-

були досить значною допомогою в будівництві соціалізму. Центральний Комітет партії в своїй Постанові від 21 квітня 1932 року підкреслив, що «...мільйони дітей під керівництвом партії і комсомолу залучалися через піонерський рух до нового громадського життя і ввійшли в ряди активних і свідомих будівників соціалізму».

Піонерські організації на Кіровоградщині росли й міцніли. В червні 1932 року третя міська комсомольська конференція відзначила, що тільки в місті піонери налічувалось близько 9 тисяч, вони об'єднувались у 198 загонів.

В січні 1932 року міськомком комсомолу оголосив піонерську хлібну естафету. Було проведено ряд сільських і районних зльотів, Естафета проходила по семи маршрутах. Газета «Червоний шлях» в січні 1932 року писала під заголовком «Наслідуйте приклад губівських піонерів»:

«Піонерами та школярами виявлено більше 150 пудів хліба, розкраденого у колгоспні куркуляни. Бригада піонерів допомогла обмолотити солому, з якої намолочено 50 пудів хліба».

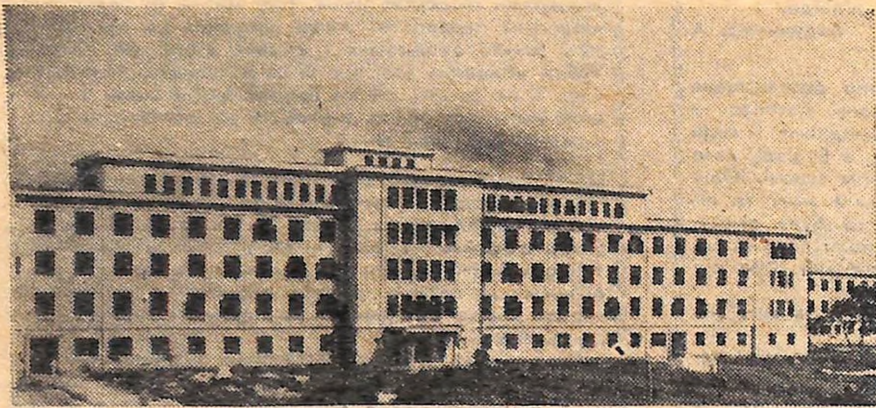
Фініш естафети, приурочений до дня зльоту піонерів, показав ударну роботу дітей в боротьбі за хліб. Особливо активно діяли школярі в Клишчах, Обознівці, Кампанівці.

З кожним роком зростала турбота партії і уряду про підрастаюче покоління. А діти віддавали своїми славними справами.

В. КАЛИНИЧЕНКО, директор державного архіву Кіровоградської області,

Т. МИХАЙЛОВА, старший науковий співробітник архіву.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР»
2 вересня 1962 р., 3 стор.

НА ОКОЛИЦЯХ столиці країни Ханоя ведеться велике житлове будівництво. Поруч з новими житловими будинками тут вже вирости будинки кількох науково-дослідних установ, інститутів і шкіл. На знімку: будинок інституту енергетики і водних ресурсів — найбільшого вищого навчального закладу, збудованого в Ханой після встановлення миру.

Фото ВІА—ТАРС.

Урочисті збори представників громадськості

МОСКВА. (ТАРС). Радянська громадськість широко відзначає 17-і роковини з дня проголошення Демократичної Республіки В'єтнам. 30 серпня на честь свята відбулись урочисті збори представників громадськості Москви в Будинку дружби з народами зарубіжних країн.

Збори відкрив заступник голови президії Союзу радянських товариств дружби Н. А. Панков. Заступник голови правління Товариства радянсько-в'єтнамської дружби С. І. Нікішов — за-

ступник міністра вищої і середньої спеціальної освіти РРФСР, який побував у братній країні, розповів про успіхи в'єтнамського народу в розвитку народного господарства і культури.

З промовою до присутніх звернувся посол ДРВ в СРСР Нгуєн Ван Кінь. Від імені свого народу і уряду він висловив подяку Комуністичній партії Радянського Союзу, Радянському урядові і всьому радянському народові за безкорисливу і велику допомогу, що надається в'єтнамському народові.

Газета „Стар“ про бої в Катанзі

НЬЮ-Йорк, 31. (ТАРС). Газета «Стар», що виходить в Йоганнесбургу, опублікувала повідомлення, в якому говориться, що в Катанзі відновилися сутички між військами центрального конголезького уряду і катанзького жандармерію. Судячи з повідомлення газети, переданою кореспондентом агентства АП, бої ведуться у Східній Катанзі, в районі, розташованому за 120 миль від родезійського кордону.

ІРКУТСЬКІ телеглядачі стали свідками надзвичайного видовища. Десь за екранами, наче всередині телевізора, поволі обертались об'єкти, то випуклі, то вгнуті фігури. Ось масивний точної геометрії кубок. Ось конус, обернений до нас вершиною, ось плетена корзинка, масивне махове колесо.

Але найдивовижніше те, що всіх цих об'єктів, випуло видимих фігур взагалі не існувало в природі. На студії експериментатор обертає перед телекамерою звичайні, плоскі кола з білого ватмана, на які тушшю були нанесені фігури, що склалися із точно розрахованих ліній.

«Чудеса», показані іркутським телецентром, на цьому не закінчилися. На екранах телевізорів (тепер уже дійсно на екранах) з'явилось велике біле коло. Всередині нього одне проти одного два чорних кола меншого діаметра. Велике коло почало обертатися і чорні кільця попливли, заземлялися, злилися в неясну темну полосу, і глядач раптом побачив на екрані

плавні переливи, гру кольорів — голубий, коричневий, фіолетовий, темно-рожевий, зелений... Кольори на екрані звичайного «чорно-білого» телевізора!

ДОСЛІДИ ПРИЙОМУ кольорових і об'ємних зображень НА ЗВЧАЙНІ ТЕЛЕВІЗОРИ

І Ось наш кореспондент в гостях у автора всіх цих «чудес» — доцента кафедри фізіології і мікробіології Іркутського державного університету Льва Могилюва.

Вивчаючи фізіологію зору, всі процеси, які відбуваються в очах і зорова центрах головного мозку, — розповідає вчений, — ми прийшли до висновку, що зір людини має фізіологічні резерви, не використані технікою, — зокрема, є можливість бачити і об'єм, і колір навіть там, де цього кольору взагалі немає. Ось погляньте...

ЩО СТАЛОСЯ З ГІЗЕНГОЮ!

ЛОНДОН. (ТАРС). Ідуть тривожні чутки, що Антуана Гізенгу спіткала доля Лумумби, пише сьогодні англійський щотижневик «Трібюн». Згідно з заявою конголезької партії африканської солідарності, Гізенгу мали «вбити при спробі втекти», коли його повезуть на суд у Леопольдвіль. Що ж сталося з Гізенгою, запитує щотижневик.

«Трібюн» вимагає, щоб уряд Конго зробив заяву про долю Антуана Гізенгу.

ПІРАТИ ЗА РОБОТОЮ

ГАВАНА. (ТАРС). Американські імперіалісти продовжують провокаційні дії проти Куби. 29 серпня біля берегів Куби було помічено американський підводний човен. Того ж дня реактивні літаки військово-повітряних сил США двічі порушували повітряний простір Куби.

Страйкують італійські батраки

РИМ, 31. (ТАРС). Вчора в провінції Феррара почався чотириденний страйк 80 тисяч батраків, які вимагають підвищення заробітної плати. Коли поміщики не задовольнять ці вимоги, то весь врожай фруктів і цукрових буряків в цій провінції буде втрачений.

Лев Могилюв розкладає на столі карточки з великою кількістю кілець і пропонує «настроїти» очі, поштаріться подивитися вдалину крізь малюнки. Через

А ось ще більш дивовижне видовище: на аркуші тьмяні фарби, крізь які ледаве видно темні розводи. Але тільки око «настроюється», виникає дивовижно яскравий пейзаж, видимий крізь тонке скло кольорового вітража.

Лев Могилюв продовжує розповідь: «Настроювати» зір тисяч людей, які сидять біля екранів або «обертати» акторів, щоб одержати об'єм і колір, ми не можемо, та це й не потрібно. Важливо, що ми в принципі зуміли одержати і об'єм і колір на екранах простого телевізора, занесли ці ефекти на кіноплівку. Нові кроки — справа часу. Я впевнений, що нам, фізіологам, у співдружбі з інженерами вдасться розробити компактну і просту приставку до телекамери,

яка допоможе глядачам об'ємно бачити будь-який спектакль або концерт, дозволить простими кінокамерами знімати стереофільми. А поки я збираюсь зробити для Іркутської телестудії кольорову об'ємну заставку: в глибині телевізора, на фоні голубого неба глядач побачить щоглу з червоною зіркою.

В роботі над передачею кольорового зображення по простому телебаченню ми не одинокі. В цій галузі трудяться англійські, американські, австрійські вчені, причому кожний іде своїм шляхом.

Станіслав ІЛЬІН, кореспондент АПН.

ФОРУМ АКРОБАТІВ

У КІРОВОГРАДСЬКОМУ спортивному залі клубу «Зірка» закінчилася всеосяжна особисто-командна першість з акробатики серед юнаків. За почесні титули чемпіона боролося 130 найсильніших спортсменів країни. Впертими, напруженими були поединки. Глядачі тепло зустрічали виступи кожного акробата.

Особливу симпатію серед болельників викликала представниця товариства «Труд» Н. Нікіфорова. Вона в третій раз виборола звання чемпіонки Радянського Союзу серед дівчат. Цікаво, що Нікіфорова виконала норматив майстра спорту СРСР, коли їй було лише 13 років.

В командному залку серед спортивних товариств місця поділилися так: «Труд», «Буревісник», «Трудові резерви», «Авангард».

Ю. КАМІНСЬКИЙ.

Молодці, олександрійці!

ТРИ дні гандбольний майданчик кіровоградського спортивного клубу «Зірка» був ареною спортивної боротьби. Тут проходила зональна першість центральної ради товариства «Авангард» з ручного м'яча 7х7. В змаганнях брали участь чоловічі та жіночі команди Одеської, Донецької та Кіровоградської областей. Спортивну честь Кіровоградщини захищали чемпіони області — гандболісти кіровоградської швейної фабрики та спортсмени олександрійського механічного заводу.

Першими в боротьбу вступили одеські і донецькі команди. Зустріч жіночих команд принесла перемогу одеситкам з рахунком 5:4. В поєдинках гандболістів найсильнішими були донецькі спортсмени. Вони забили у ворота одеситів 19 голів, а пропустили в свої 10.

Добре провели ігри кіровоградські команди з спортсменами Донецька. Жінки виграли з рахунком 9:1, а чоловіки — 23:11.

І ось наступив вирішальний день боротьби за першість. На полі гандболісти Одеси і Кіровограда. Вже на першій хвилині у ворота кіровоградців забивають одесити два м'ячі. Кіровоградські спортсменки грають дуже мляво, в повільному темпі, їх удари по воротах невлучні. Цим скористалися гості. На відпочинку команди йдуть з рахунком 4:2 на користь Одеси. Не внесла зміни в гру і друга половина. Зустріч з рахунком 5:3 виграли одеські гандболісти, а з нею здобули і перше місце.

Порядували глядачі своєю грою олександрійці. Вони з самого початку примушують воротаря одеської команди бути на сторожі. Ось після добре розіграної комбінації м'яч влітає в сітку воріт гостей, а за ним другий, третій... Перша половина закінчується з рахунком 9:2 на користь гінників.

Після відпочинку атаки не вщухають. Раз у раз глядачі нагороджують одеситками гінників за красиві, точні удари по воротах. Загальний рахунок 20:5 на користь олександрійців. Вони заслужено вишили переможцями зони. Слід відзначити добру гру тренера і капітана команди Георгія Тацького, Юрія Житнього і особливо молодого, здібного гандболіста Рафаїла Овсен'яна. Його міцні, влучні удари принесли багато цінних голів: із 43 м'ячів, забитих олександрійцями одеситам і дописавшим, 15 забив Овсен'ян.

Хочеться побажати олександрійцям добре виступити у фінальних іграх, які розпочинаються 7 вересня у місті Запоріжжі.

І. РОДІН.

ЦЕ ЗНАЙШЛИ НА ЧУКОТЦІ

Літо на полярних приисках Чукотки — пора цінних знахідок. На прииску «Комсомольський» молодому робітникові Івану Понедільченку пощастило першим в цьому році знайти великий самородок золота. Вага його 2,581 грам.

Редактор П. МАРЧЕНКО.

Кінотеатр «Мир». Для дітей «СУД НАРОДІВ», «ШТУРМ КОСМОСУ ТРИВАЄ». Початок о 9 год. 30 хв. ранку, о 11 год. 12 год. 30 хв., 2 год. та о 3 год. 30 хв. дня. «НА СЕМІ ВІТРАХ». Початок о 5 год. 7 год. та о 9 год. 20 хв. вечора.

Кінотеатр «Сивашець». «ЛЮДИНА ВІДЕ ЗА СОНЦЕМ». Початок о 10 год. ранку, 1 год. 40 хв., 3 год. 20 хв., 5 год. дня, 6 год. 40 хв., 8 год. 20 хв., 10 год. вечора.

Кінотеатр ім. Держинського. Для дітей «БАЛАДА ПРО СОЛДАТА». Початок о 9 год. 30 хв. ранку та об 11 год. 15 хв. дня. «ЧОТИРИ КРОКИ В ХМАРАХ». Початок о 1 год. 2 год. 45 хв. та о 4 год. 30 хв. дня, 6 год. 15 хв., 8 год. та о 9 год. 45 хв. вечора. На літньому майданчику — «ВАНЯ». Початок о 8 год. 15 хв. вечора.

Кінотеатр «Хроніка». Документальний фільм «СУД НАРОДІВ». Демонструється з 10 год. ранку до 3 год. 30 хв. вечора.

ДИРЕКЦІЯ.

ОГОЛОШЕННЯ

ОЛЕКСАНДРІЙСЬКЕ училище механізації сільського господарства № 3 провадить набір учнів. Училище готує спеціалістів, електромонтерів та слюсарів по ремонту тракторів і автомобілів.

СТРОК НАВЧАННЯ — ПІВТОРА РОКУ.

Училище забезпечує учнів гуртожитком, харчуванням та спеціальним за державний рахунок. До училища приймаються юнаки віком від 17 років і старші, з освітою не менше семи класів середньої школи. Вступаючи повинні подати такі документи: 1. заява на ім'я директора; 2. свідоцтво про освіту; 3. паспорт або довідку з сім'яних; 4. дві фотокартки розміром 3Х4; 5. довідку про відношення до військової служби; 6. відраження організації, яка посилає на навчання. Навчання розпочинаються з 5 вересня 1962 року. Адреса училища: Кіровоградська область, м. Олександрія, селище Олександрівське, вулиця Гоголя № 1.

ДИРЕКЦІЯ.

Пишіть!

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.

«Молодой коммунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Дзвоніть!

Телефони редакції: редактора — 56-12, відповідального секретаря — 50-14, відділіа — 50-24.

БК 01250, Зам. № 5403.

Заходьте!

Редакція працює з 10 години ранку до 6 години вечора. Ми завжди раді бачити вас, друзі, в себе!

Кіровоградська обласна друкарня ім. Г. М. Димитрова.